

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 3To/142/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012434  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125012434.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Juraja Dziaka (sudca spravodajca), v trestnej veci obžalovaného: A. B., pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaniach prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 8T/40/2025 - 387 zo dňa 16.10.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.01.2026 v Trnave, takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania okresného prokurátora a obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.10.2025 sp. zn. 8T/40/2025 - 387 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“), bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že (citácia) „dňa 14.3.2025 v čase o 21.18 hod. po predchádzajúcom požití psychoaktívnych látok viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. BMW 7, ev. č. C. v smere od mesta Hlohovec cez obce Trakovice, Madunice a Drahovce tým spôsobom, že vysokou rýchlosťou unikal hliadke OO PZ Hlohovec, ktorá mu dávala opakované výzvy na zastavenie, ktoré nerešpektoval, v obci Drahovce sa s vozidlom otočil a vrátil sa do D., E. F. G. A. H. spôsobil dopravnú nehodu, pričom pri následnej kontrole hliadkou PMJ KR PZ Trnava bolo zistené, že motorové vozidlo viedol napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Galanta č.k. 0T/264/2021 zo dňa 28.10.2021, právoplatným dňa 28.10.2021 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní štyroch rokov s tým, že zároveň bol podrobený orientačnému testu DrugChec 3000 STK6 na zistenie požitia návykových látok s pozitívnym výsledkom, následne sa dobrovoľne podrobil lekárskejmu vyšetreniu odberom a vyšetrením biologického materiálu dňa 14.3.2025 o 23.30 hod. vo Fakultnej nemocnici Trnava s pozitívnym výsledkom v krvi na metamfetamín v koncentrácii 1387 ng/ml krvného séra a amfetamín v koncentrácii 98 ng/ml krvného séra, čo zodpovedá vplyvu etanolu nad 1 promile, a teda v čase vedenia osobného motorového vozidla dňa 14.3.2025 o 21.18 hod. bol obžalovaný ovplyvnený účinkom psychoaktívnej látky metamfetamín a z medicínskeho hľadiska bol nespôsobilý bezpečne a spoľahlivo viesť a ovládať motorové vozidlo“.

Za tento trestný čin Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvého stupňa“) obžalovanému uložil - podľa § 348 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov [so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia; § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona].

- tiež podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky.

Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 387 až 390 spisu.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku obžalovaný voči nemu zahlásil čo do výroku o treste odvolanie (č. I. 379 spisu; ďalej aj „odvolanie obžalovaného“), prokurátorka taktiež, a to čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného (č. I. 379 spisu; ďalej aj „odvolanie prokurátorky“).

V následne súdu prvého stupňa doručenom písomnom vyhotovení svojho odvolania (č. I. 399 až 400 spisu) prokurátorka uviedla (ako z neho vyrozumel odvolací súd), že (zostručnené/zosumarizované) - súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody považuje za príliš/nepriemerane mierny (i keď sa stotožňuje so súdom prvého stupňa určeným spôsobom jeho výkonu), s uloženým trestnom zákazu činnosti sa prokurátorka stotožňuje.

- výmera trestu odňatia slobody zvolená súdom prvého stupňa nezodpovedá zásadám ukladania sankcií/trestov, a to vzhľadom na (i) početné predošlé priestupky obžalovaného (najmä na úseku cestnej premávky), (ii) predošlú trestnú minulosť obžalovaného zahŕňajúcu páchanie totožnej trestnej činnosti, pre ktorú je tu trestne stíhaný (ide v jeho osobe o špeciálneho recidivistu), pričom tu stíhanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil cca 6 mesiacov po výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, tiež vzhľadom na (iii) závažnosť tu stíhanej početnej trestnej činnosti, kedy obžalovaný dokonca unikol nebezpečnou jazdou pred zasahujúcimi policajnými hliadkami a svoje vozidlo zastavil až v dôsledku nárazu do zasahujúceho policajného vozidla (pričom aj potom sa snažil ujsť), čo všetko svedčí o postupne gradujúcej tendencii páchania trestnej činnosti obžalovaným, ktorý absolútne nerešpektuje orgány verejnej moci či ich rozhodnutia. Predošlé tresty dosiaľ na obžalovaného žiaľ nemali žiaden resocializačný vplyv.

Vzhľadom na uvedené prokurátorka navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zrušil a zmenil vo výroku o treste tak, že obžalovanému uloží (aj) nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov.

Naproti tomu v následne súdu prvého stupňa, cestou svojho obhajcu, doručenom písomnom vyhotovení svojho odvolania (č. I. 413 až 414 spisu) obžalovaný uviedol (ako z neho vyrozumel odvolací súd), že (zostručnené/zosumarizované)

- súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody považuje za príliš/nepriemerane prísny.

- berúc do úvahy skutočnosť, že dve predošlé odsúdenia má obžalovaný zahladené, pri jednom zanikla trestnosť činu, a že obžalovaný (procesne ústretovo) učinil pred súdom vyhlásenie viny a svoj skutok/trestnú činnosť oľutoval, tiež prihliadajúc na osobné pomery obžalovaného, je v jeho prípade možné na naplnenie účelu trestu siahnuť po nižšej výmere trestu odňatia slobody. Totiž obžalovaný na slobode riadne pracoval, čo dokazuje jeho snahu viesť riadny život, aktuálne je potrebný doma za účelom starostlivosti o svoju vážne chorú matku, kedy nepriemerane prísny trest odňatia slobody (nad polovicou do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby) by tak mohol pretŕhať jeho pracovné návyky/sociálne zázemie, s bezdôvodne negatívnym dopadom na jeho osobu/rodinu i spoločnosť ako takú. Súd prvého stupňa sa s týmito okolnosťami (sociálne, rodinné, osobné pomery obžalovaného) vôbec nevysporiadal.

Vzhľadom na uvedené obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zrušil a zmenil vo výroku o treste tak, že obžalovanému uloží nižší úhrnný trest odňatia slobody.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že obžalovaný doručil odvolaciemu súdu v odvolacom konaní v čase pred rozhodovaním odvolacieho súdu o jeho odvolaní/odvolaní prokurátorky písomné podanie (na vianočnej pohľadnici, č. I. 459), kde požiadal odvolací súd o uloženie tzv. alternatívneho trestu (bez bližšej špecifikácie takého druhu trestu) tak, aby obžalovaný mohol ísť domov a starať sa o svoju zdravotne indisponovanú matku.

Procesné strany sa vzájomne k svojim odvolaniam písomne nevyjadrili.

Konanie na odvolacom súde. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 Trestného poriadku rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“), skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku, bol povinný v zmysle § 316 Trestného poriadku skúmať, či odvolanie prokurátorky/obžalovaného boli podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ich podali oprávnené osoby (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312, § 313 Trestného poriadku), alebo či nebolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné [§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku]. Odvolací súd nezistil v tomto ohľade žiadnu procesnú prekážku meritórneho prejednanja odvolania prokurátorky či obžalovaného a rozhodnutia o nich. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku napadnutého rozsudku o treste, v tomto smere v podstate žiadne odvolacie námietky procesné strany nemali a chyby odvolaním nevytykané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd vlastným prieskumom nezistil (pokiaľ ide o v odvolacom konaní tu preskúmaný výrok o treste). Možno tak skonštatovať, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku o treste procesne správne. Zjednodušene povedané, podľa názoru odvolacieho súdu cesta súdu prvého stupňa k napadnutému rozsudku bola „procesne čistá“, aj čo do plného zachovania práv procesných strán na konaní participovať a podľa vlastného uváženia realizovať svoje procesné práva. Odvolací súd teda podané odvolania preskúmal a dospel k záveru, že odvolania podali prokurátorka a obžalovaný ako oprávnené osoby v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, no (čo do vecného posúdenia) odvolania nie sú dôvodné.

Za účelom prejednanja odvolania odvolací súd v predmetnej veci vykonal verejné zasadnutie dňa 13.01.2026 za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry, obžalovaného a jeho obhajcu, u ktorých bola lehota podľa § 292 ods. 4 Trestného poriadku zachovaná. Na verejnom zasadnutí tak prokurátor ako i obžalovaný zotrvali na podaných odvolaniach. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním prokurátorky, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov obžalovaného, lustráciou osoby obžalovaného z (i) databázy súdov, z (ii) databázy Zboru väzenskej a justičnej stráže a z (iii) centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, a s podstatným obsahom spisu. Odvolací súd na verejnom zasadnutí formálne/procesne nedopĺňal dokazovanie, nakoľko k danému nevidel s ohľadom na obsah spisu dôvod. Procesné strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému obsahu spisového materiálu, ani návrhy na doplnenie dokazovania.

Prokurátor končným návrhom uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava podaného odôvodnenia odvolania prokurátorky, pričom z tam uvedených dôvodov navrhol, aby bol napadnutý rozsudok čo do výroku o treste zrušený, a aby odvolací súd vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží súhrnný trest odňatia slobody vo výmere minimálne 20 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Čo sa týka odvolania obžalovaného, to ako nedôvodné navrhol zamietnuť. Obhajca obžalovaného konečným návrhom uviedol, že obžalovaný je v toho času viac ako 10 mesiacov vo väzbe. Vzhľadom na rodinné dôvody obžalovaného a skutočnosť, že mal pred zadržaním stabilné pracovné miesto, je v zmysle zásad ukladania trestov možné uložiť aj trest domáceho väzenia v zmysle § 33a ods. 3 Trestného zákona, k čomu obhajca krátkou cestou odvolaciemu súdu predložil písomný sľub obžalovaného zo dňa 07.01.2026 [§ 53 ods. 1 písm. c) Trestného zákona; č. I. 479 spisu]. V prípade, ak by sa odvolací súd nestotožnil s návrhom trestu domáceho väzenia, obhajca navrhol znížiť napadnutým rozsudkom uložený trest. Obžalovaný konečným návrhom uviedol, že 10 mesiacov, čo je vo väzbe, je dosť silných pre neho a jeho rodinu, hlavne pre jeho mamu, ktorá mala slabší infarkt. Chce, aby mu bol uložený ľudský trest alebo trest domáceho väzenia.

Pokiaľ ide o posúdenie vecí samej (a teda odvolaní prokurátorky a obžalovaného), po zohľadnení odvolacích námietok odvolací súd konštatuje, že v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku dostatočne uviedol právne úvahy súvisiace (aj) s výrokom o treste. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (k tomu vid'. uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23.01.2018). Odvolací súd je totiž toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k odvolaním tak prokurátorky ako i obžalovaného napadnutému výroku o treste je svojím rozsahom dostatočne obsiahle, presvedčivé a materiu vyčerpávajúce, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, odvolací súd proti nemu (resp. napadnutému rozsudku) nemá v podstate výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 16.10.2025, po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne na všetky položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a vykonal dokazovanie (len) ohľadne trestu. V konaní tak bolo nepochybne preukázané [tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], že obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Odvolací súd vzhľadom na odvolanie podané tak prokurátorkou ako i obžalovaným (len) proti výroku o treste (a to konkrétne oboma len čo do trestu odňatia slobody), ako aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a prijatie vyhlásenia súdom prvého stupňa, sa meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku, ktorým súd prvého stupňa uložil obžalovanému podľa § 348 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov [so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia; § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona].

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie sankcií/trestov uvedených v § 33a a § 34 Trestného zákona, podľa ktorých (okrem iného) trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada tzv. proporcionálnosti trestu). Pritom otázku nápravy páchatel'a nemožno riešiť iba s prihliadnutím na jeho osobu a vždy je potrebné, aby sa brala do úvahy spoločenská situácia a ostatné hľadiská. V prípade, ak by došlo k disproporcii medzi jednotlivými druhmi prevencie, viedlo by to najskôr k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, kde by spravodlivosť trestu neuznával ani páchatel', ani spoločnosť. Preventívny účinok trestu netkvie len v jeho prísnosti (napr. zvolenej jeho výmery), nakoľko v treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické. Vyslovením viny a uložením trestu spoločnosť vyjadruje zavrhnutiehodnosť trestného činu, teda že páchatel' vykonal niečo protispoločenské a nemorálne.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.05.2014, sp. zn. 4 To 7/2013). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a

jeho činu, a to tak právne ako aj etické (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tost/19/2015 zo dňa 23.06.2015).

Po komplexnom preskúmaní obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, okolnosti prípadu a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie zákonného a spravodlivého trestu. Súd prvého stupňa správne u obžalovaného skúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného správne vzhliadol

- len jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (obžalovaný tu svoju vinu doznal, trestnú činnosť oľutoval),

- dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona (mnohosť/súbeh trestnej činnosti a trestnú minulosť obžalovaného).

Iné poľahčujúce/priťažujúce okolnosti v tejto trestnej veci nevzhliadol ani odvolací súd. Berúc do úvahy pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie, po zohľadnení okolností spáchania tu stíhaného skutku ako aj jeho závažnosti ako trestnej činnosti, osoby obžalovaného a jeho doterajšieho života (u ktorého jednoznačne badať sklonu k úmyselnej trestnej činnosti, a to najmä totožnej ako tu stíhanej, t. j. ide v jeho prípade o tzv. špeciálneho recidivistu, ktorého ani predošlé odsúdenia neodradili od ďalšieho páchania trestnej činnosti), no tiež po zohľadnení jeho v konaní prezentovaného sebakritického postoja k ním spáchanej trestnej činnosti, pri tom neopomínajúc ani zákonom predpokladané výchovné pôsobenie nepodmienečného trestu odňatia slobody (v spojení s trestom zákazu činnosti) do budúcnosti, súd prvého stupňa (i) dospel k správnym právnym záverom pri voľbe kombinácie trestu zákazu činnosti a nepodmienečného trestu odňatia slobody v tejto trestnej veci, vrátane ich výmery, kedy tieto svoje úvahy aj detailne a zrozumiteľne (tým danú otázku vyčerpávajúco) odôvodnil. Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o voľbu druhu trestov a ich výmery, či určenia spôsobu výkonu trestu, stotožňuje a tým to naň odkazuje. Zjednodušene povedané, prostredníctvom napadnutého rozsudku dostali procesné strany jednoznačnú, zrozumiteľnú a danú otázku vyčerpávajúcu odpoveď, prečo je na naplnenie účelu trestu u obžalovaného v tejto trestnej veci potrebný (i) nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorý trest je potrebné kumulovať s (ii) trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky (zohľadňujúc tak komplexne v konaní zistené okolnosti skutku a osoby obžalovaného, vychádzajúc zo zásady tzv. personalita trestu, podľa ktorej trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, tiež neopomínajúc jeho doterajší život neoprosťovaný od protiprávnej činnosti dosahujúci aj trestnoprávnu rovinu, a tiež ani v konaní prejavenu v podstate úprimnú sebareflexiu obžalovaného k ním spáchanej, tu stíhanej úmyselnej trestnej činnosti).

Takto uložený trest odňatia slobody, tu kumulovaný s trestom zákazu činnosti, považuje totiž aj odvolací súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku naplňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona (zohľadňujúc zásady ukladania trestov, § 33a a § 34 Trestného zákona), a to tak z pohľadu generálnej prevencie (vrátane odradenia iných od páchania takej trestnej činnosti, ktorým je tak jednoznačne dané na vedomie, že páchanie takejto trestnej činnosti za daných okolností môže byť potrestané nepodmienečným trestom odňatia slobody), ako aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaného na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (kedy správnosť týchto záverov odvolacieho súdu, ktorý budúcnosť nepozná, preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaného).

Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že iný, miernejší/alternatívny druh trestu (ako napr. obžalovaným žiadaný trest domáceho väzenia) by vzhľadom na doterajší opakujúci sa charakter trestnej činnosti obžalovaného, ktorého úplnú nápravu dosiaľ nedocielili ukladané podmienečné tresty odňatia slobody/peňažný trest, no úplne ani už vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody (resp. tzv. premenený pôvodne podmienečne odložený trest odňatia slobody, po ktorého výkone sa obžalovaný dopustil tu stíhaného skutku, sčasti totožnej trestnej činnosti), nebol podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilý docieľiť svoj účel predpokladaný Trestným zákonom (a kládol by na plecia spoločnosti nedôvodne príliš vysoké riziko zlyhania takého druhu trestu čo do naplnenia svojho účelu na osobe obžalovaného).

K odvolacím námietkam prokurátorky/obžalovaného. Prokurátor i obžalovaný svoje odvolacie námietky v podstate založili na tom, že súdom prvého stupňa zvolená výmera nepodmienečného trestu odňatia slobody je buď príliš mierna (v očiach prokurátorky) alebo príliš prísna (v očiach obžalovaného),

podľa ktorého názoru by jeho náprave bol dostatočný i trest domáceho väzenia (k danej nesprávnej úvahe obžalovaného vid' odsek vyššie). Súd prvého stupňa v tu napadnutom rozsudku však z pohľadu odvolacieho súdu dostatočne zdôvodnil, z ktorých pred súdom na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov na účely ukladania trestu obžalovanému vychádzal a aké skutočnosti pri tom bral do úvahy. Zhodnotil tak osobu obžalovaného (jeho doterajší život a pomery) a tiež povahu spáchanej trestnej činnosti ako i možnosti nápravy obžalovaného. Z pohľadu odvolacieho súdu tak súd prvého stupňa poskytol procesným stranám v napadnutom rozsudku svojím rozsahom dostatočnú odpoveď na otázku, aký trest (resp. kombináciu druhov trestu), v akej výmere a prečo obžalovanému za stíhanú trestnú činnosť ukladá. Na správnosti úvah súdu prvého stupňa podľa názoru odvolacieho súdu nič nemenia ani obžalovaným uvádzané zdravotné problémy v jeho rodine, ktorá ho potrebuje doma (z ľudského hľadiska je to síce pochopiteľné, no prvoradým záujmom súdu je uloženie takého adekvátneho/zákonného trestu, ktorý naplní svoj zákonom predpokladaný účel, nie naplnenie želaní/predstáv procesných strán). Právo na spravodlivý proces negarantuje procesnej strane právo na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej predstavami a požiadavkami, ale najmä právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane odpovedí na argumenty predostreté prokurátorkou/obžalovaným – prieskumom napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo v intenciách § 316 ods. 3 Trestného poriadku a § 317 a nasl. Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že také právo procesných strán v konaní pred súdom prvého stupňa naplnené bolo, súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal so svojou povinnosťou riadne/dostatočne a zákonným spôsobom svoje rozhodnutie odôvodniť, a nenechal v tomto smere otvorenú v podstate žiadnu spornú meritórnu otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zrušenie či zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho odvolaniach prokurátorky a obžalovaného napadnutom rozsahu, ani dôvody pre iný procesný postup, odvolania prokurátorky a obžalovaného ako nedôvodné v zmysle vyššie citovaného § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.